PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

ПРОТЕСТАЦІЙНІ ВІЧА ПРОТИ ЗЛОЧИНУ ШЛЯХЕТСЬКОЇ ВЛАДИ.

Ріджайна, Саск.

Старанням українських робітничих організацій, які гуртуються при Укр. Роб. Домі в Ріджайні, скликано 8. січня ц. р. масове протестаційне віче проти насильства польської шляхти над бідним потерпівшим від повені українським населення Підкарпаття, на приказ якої розвязано і арештовано Робітничо-Селянський Комітет Допомоги Жертвам Повені.

Саля Укр. Роб. Дому була переповнена робітництвом, яке зійшлося, щоб прилучити свій голос протесту проти цього варварства. Віче відкрив голова т. Сусяк, а секретарював т. Савчин. Тов. голова, відкриваючи віче, вкоротці пояснив присутнім, чому якраз скликано сьогодня це віче, яке воно має значіння для нас робітників і робітниць тут за океаном. Опісля покликав він до слова т. Дубика, який росказав присутнім, як жилось колись робітникам і селянам під австрійсько-габсбурською монархією, а як тепер жиється під польсько-шляхетською владою, як українська інтелігенція, яка претендує на провідника українського народу, за панські охлапи продає той нарід польській шляхті. Завдяки її підлим доносам сотки безвинних і чесних робітників запаковано в тюрми.

Наприкінці своєї промови тов. промовець прочитав резолюцію протесту, яку присутні приняли одноголосно повстанням з місць.

Опісля знову говорив т. Сусяк і на закінчення своєї промови заапелював до присутніх, щоби жертвували, хто скільки може, на покриття коштів віча. Товаришки занялися колектою і зібрали $5.75, за що голова в імени організації подякував присутнім за їх так чисельну участь і проголосив віче розвязаним.

М. Кривохижа.

Вест Форд, Онт.

Дня 8. січня, 1928 року, в год. 8.30 вечером відбулося в Укр. Роб. Домі при співучасти поверх двіста учасників протестаційне віче проти польської влади, яка насильно припинила допомогову акцію Головного Робітничо-Селянського Комітету Допомоги Жертвам Повені в Галичині і на Буковині.

Головою віча був т. С. Кузик, секретарював т. М. Шимків.

Голова на вступі пояснив присутнім ціль віча і покликав першого з черги промовця т. В. Глухаюка, який в своїй промові коротко розповів, з якою енергією та співчуттям українське робітництво Канади і Злуч. Держав масово поспішило з допомогою нашим братам в Галичині і на Буковині, як також уряд і взагалі селянство і робітництво Радянської України відгукнулись поспішно з допомогою своїм братам, щоби ратувати їх від холоду та голодової смерти.

Другим промовцем був т. В. Перуняк, який схарактеризував польсько-шляхетську владу та її ганебні вчинки супроти наших горем прибитих братів та сестер на Західній Україні, як також не оминув і наших панських льокайчуків з УНДО, котрі свідомо пішли на услуги ворогам працюючого люду і помагають польській тиранії добивати робітника і селянина Західньої України.

По скінченню промов голова віча прочитав резолюцію протесту, яку присутні приняли одноголосно повстанням з місць.

Потім слідувала вільна колекта на допомогу жертвам повені, на що присутні зложили $17.73.

С. Кузик, голова віча. М. Шимків, секр. віча.

Едмонтон, Алта.

В неділю, 8. січня ц. р. відбувся вечером в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні протестаційний мітінґ проти нового злочину насильства шляхетської влади в Галичині, яка розвязала у Львові Сель.-Роб. Комітет Допомоги Жертвам Повені на Західній Україні, а членів його увязнила, припиняючи тим самим несення помочі тисячам голодних і беззахистних селянських і робітничих родин, що потерпіли від повені.

На відкриття протест-мітінґу старша група мандолінової орхестри відограла й відспівала "Діточий Інтернаціонал", після чого голова мітінґу, т. Шидловський, пояснив вкоротці його ціль і значіння.

В дальшу програму мітінґу входили революційні пісні — хорові й сольові — в супроводі мандолінової орхестри і промови в українській і англійській мовах. По англійськи говорили — посол до провінціонального парляменту Гібс і президент Канадійської Партії Праці Лейкман, в українській мові промовляв т. І. Сембай.

Усі три промовці змалювали варварські знущання польсько-шляхетської влади над українським населенням Сх. Галичини, яка не лише сама не дає ніякої допомоги жертвам повені, а ще й насильно здавлює всяку ратункову акцію Сель.-Роб. Комітету Допомоги, якого членів вона арештувала, намагаючись зрабувати усі допомогові фонди. Проти такого нечуваного в світі насильства українське робітництво Канади підносить свій голос обурення й найгострішого протесту.

Англійські промовці з'окрема висловили своє співчуття з приводу цих нових знущань над українським працюючим населенням Сх. Галичини.

Після промов перечитано резолюцію протесту в англійській і українській мовах, яку присутні, що битком заповняли салю У.Р.Д., приняли одноголосно повстанням з місць.

Робкорка Е. Строїч.

Кенмор, Алта.

За ініціятивою відділу Р.З.Т. в Кенмор, Алта., дня 8. січня 1928 р. відбулося в нас протестаційне масове віче проти нечуваного насильства польсько-шляхетської влади, яка розвязала Робітничо-Селянський Комітет Допомоги Жертвам Повені, а членів цього комітету арештувала.

Тов. Н. Ілюк, голова віча, пояснив присутнім його значіння, після чого промовляв т. Гр. Кізема. Вкоротці переповів він присутнім переживання українського народу в Зах. Україні під польсько-шляхетською владою, росказав про всі чорні діла польської шляхти, про її брутальні знущання над тим-же народом і широко обговорив працю вище згаданого комітету, який на донос українських патріотів розвязано, а членів його арештовано. Опісля прочитано резолюцію протесту, яку присутні в числі 33 осіб приняли одноголосно повстанням з місць.

Старанням членів нашого відділу Р.З.Т. таку саму резолюцію було прочитано на англійському мітінґу Майн Воркерс Юніон оф Канада і принято одноголосно.

Резолюції розіслано куди слід.

За віче:

Н. Ілюк, голова. Н. Сакалюк, секретар.

Іст Килдонан, Ман.

Старанням відділу ТУРФДім в Іст Килдонан, Ман., відбувся в місцевому Укр. Роб. Домі дня 8. січня ц. р. концерт і мітінґ протесту проти насильства польсько-шляхетської влади над потерпівшими від повені населенням Східньої Галичини.

В годині 8.30 вечером саля Укр. Роб. Дому була битком набита. На відкриття концерт-мітінґу мандолінова орхестра відограла "Діточий Інтернаціонал", після чого голова мітінґу, т. П. Головчук, пояснив в короткій вступній промові його ціль.

За цим слідувала концертова програма, в яку входили виступи мандолінової орхестри, скрипкове сольо, декламації і т. ин.

В половині програми вийшов з промовою т. І. Корчинський, який — згадавши коротко про масові протести українського робітництва в 1927 році проти засуду на смерть т. М. Білого, сказав, що сьогодні ті самі українські чорнороби з Канади мусять піднести свій могутній голос протесту проти нового нечуваного насильства польської влади, цим разом над одиницями, а над цілими народніми масами Підкарпаття, яких навістила жахлива повінь і довела їх до крайної нужди.

І хто-ж поспішив з допомогою цим десяткам тисячів жертв повені — польська влада, чи може українська патріотична інтеліґенція? Ми знаємо, як їм помагала й помагає польська влада і продажна українська інтеліґенція. Коли-б самі-ж таки селяне й робітники з Галичини, Канади й Радянської України не були поспішили з негайною допомогою, то ці бідні жертви повені були-б масово вимерли досі з голоду. Завдяки щирим з'усиллям Селянсько-Робітничого Комітету Допомоги у Львові неодна селянська і робітнича дитина вспіла врятуватися з кігтів неминучої голодової смерти.

Що-ж робить польський уряд зі своїми українськими льокаями з УНДО? А ось що: на підлі доноси УНДО він закриває Сель-Роб Комітет у Львові, а членів його арештує, ще й домагається видачі допомогових фондів, зібраних з лепт робітників і фармерів в Канаді, Злуч. Державах і на Радянській Україні, припиняючи тимсамим всю ратункову акцію.

Проти цього жорстокого злочину польської влади українське робітництво й фармерство Канади підносить сьогодні знову якнайгостріший голос протесту, а рівночасно пятнує нікчемну роботу УНДО, яке нацьковувало польську поліцію на Сель-Роб Комітет.

В такім самім змислі промовляв другий промовець, т. Т. Тимчишин; він з'ясував успіхи допомогової кампанії в Канаді, в якій українські робітники й фармері протягом 4-ох місяців зложили поверх 24 тисяч долярів на допомогу своїм братам на Західній Україні. І на ці фонди польська влада вискалила зуби, а не могучи їх дістати, вона арештувала членів Сель-Роб Комітету у Львові.

І супроти такого брутального акту польської влади українські робітники місцевости Іст Килдонан в числі поверх 140 осіб, запротестували одноголосно повстанням з місць, а резолюцію протесту, підписану головою і секретарем, вислано куди слід.

На закінчення мітінґу мандолінова орхестра відограла й відспівала "Прапор червоний", після чого мітінґ закрито.

Т. Тимчишин, робкор.

Вест Торонто, Онт.

Старанням відділу ТУРФДім у Вест Торонто дня 8. січня ц. р. відбулося тут протестаційне віче.

Був це протест проти розвязання польською поліцією у Львові Головного Селянсько-Робітничого Комітету Допомоги Жертвам Повені та проти тих перешкод, що їх робить польсько-шляхецька влада допомоговій акції в Галичині.

На вічі прибуло споре число робітників і робітниць.

На вічу головував т. Юречків, який пояснив присутним ціль віча і покликав до слова т. Босовича.

Промовець з'ясував присутним цілу справу і по довгій промові сказав, що не досить того, що ми всі будемо голосувати за резолюцією, а докажім нашому ворогові, що його скаженість і збиткування над робітниками і селянами в Галичині нас за океаном робить більш солідарними і в нас зроджує більше завзяття до боротьби з ним, а доказом нашої солідарности буде, коли ми підчас цього протесту складемо жертви на дальшу поміч потерпівшим від повені. На його заклик присутні зложили $102.05.

Жертви зложили слідуючі:

По $5.00: Бурлака, В. Кисіль, Н. Карабін, М. Кучмінський.

По $2.00: П. Юречків, О. Пасічник, Ф. Бабуняк, Н. Рибаченко, Д. Туриль, В. Баріда, І. Кузик, С. Андрейко, К. Томашівський, С. Гилюс, С. Вербицький, В. Романів, Ф. Різник, Н. Бережницький.

По $1.00: Ю. Осадчук, Зборовський, М. Пановик, М. Кумгир, В. Шарморецький, З. Цвігун, М. Сапужак, В. Кривий, т-ка Дембіцька, В. Фенюк, К. Палямарчук, М. Яремчук, П. Думановський, Л. Гаврилюк, І. Мазуркевич, Я. Гуменюк, Н. Е. Гридрій, В. Бобик, Андрій Гуменюк, Ф. Торок, П. Вовчок, Я. Омик, С. Скиба, І. Розмаринович, Ф. Ґонтар, М. Примарк, Т. Вербицький, С. Цісецький, П. Страватка, П. Савчук, Е. Ковальчук, Ольга Гуменюк, Д. Ґрабовський, Т. Приндяк, І. Мельничук, П. Мойсей, Д. Макогон, П. Качала, І. Головка, М. Білий, В. Гросберґ, П. Федорків, Емілія Луців, Роза Кузенко, А. Нестютевич, П. Весоловський, Н. Мокрій, Катерина Бутрин, П. Костюк, М. Мігай.

По 75 ц.: В. Шарморецький.

По 50 ц.: Анна Вербицька, П. Ґалайда, Ольга Бабій.

По 25 ц.: П. Мойсей.

Вільна колекта $1.55.

Разом $102.05.

Всім жертводавцям щира подяка.

Юрій Осадчук, секретар віча.

ДАЛЬШІ ПРОТЕСТАЦІЙНІ ВІЧА.

Дальші протестаційні віча, на яких ухвалено резолюції протесту й вислано на відповідні адреси, відбулися в слідуючих місцевостях:

Ватсон, Саск., дня 7. січня ц. р.; учасників віча було 21 осіб. Головував Ґ. Хома, секретарював Л. Половрич.

Брентфорд, Онт., дня 8. січня ц. р. при співучасті 50 осіб; головою був Ст. Ґаланджій, секретарем В. Дубецький.

Ексшо, Алта., дня 8. січня ц. р. при співучасти 11 осіб; головою віча був М. Андріїв, секретарем Л. Лученко.

Колмен, Алта., дня 8. січня ц. р. при співучасті 62 осіб; головою був С. В. Данилюк, секретарем П. Багрійчук.

Брендон, Ман., дня 8. січня ц. р. при співучасті 28 осіб; головою був Д. Ворончак, секретарем І. Кухарський.

Кемсак, Саск., дня 8. січня ц. р. при співучасті 200 осіб; головою була Оля Матвієнкова, секретарем Д. Продонюк.

Ст. Боніфейс, Ман., дня 8. січня ц. р. при співучасті 30 осіб; головою був Ф. Шнігель, секретарем В. Пашківський.

Вегревил, Алта., дня 8. січня ц. р. при співучасті 200 осіб; секретарем віча був М. Бережан (підпис голови нечиткий).

Портедж ла Прейрі, Ман., дня 8. січня при співучасті 175 осіб; головою був О. Кулій, секретарем Н. Горбей.

Лібав, Ман., дня 8. січня ц. р. при співучасті 150 осіб; головою був Е. Голубович, секретарем В. П. Смолярський.

Ривертон, Ман., дня 9. січня ц. р. при співучасті 52 осіб; головою був Н. Матерюк, секретарем В. Лагодовський.

Содбори, Онт., дня 9. січня ц. р. при співучасті 150 осіб; головою був Іван Сорока, секретарем Дм. Слободян.

Саскатун, Саск., дня 8. січня ц. р. при співучасті 450 осіб; головою був М. Рогоман, секретарем С. Ґаліна.

Транскона, Ман., дня 8. січня ц. р. при співучасті 150 осіб; головою був К. Солик, секретарем В. Буник; промовляли: М. Смит і В. Черевко.

Кардіф, Алта., дня 8. січня ц. р. в присутності 55 осіб; головою був Гр. Валюк, секретарем В. Белеґай.

Руван, Кве., дня 8. січня ц. р. в присутності 36 осіб; головою був Ф. Кифюк, секретарем А. Александров.

Мус Джо, Саск., дня 8. січня ц. р. в присутності 152 осіб; головою був П. Ґулей, секретарем Ф. Косик.

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ В ІСТ КИЛДОНАН, МАН.

Старанням відділу Секції Молоді ТУРФДім в Іст Килдонан, Ман., відбудеться в неділю, 15. січня 1928 р. в Українськім Робітничім Домі в Іст Килдонан

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

Програма дуже багата і цікава, бо входять в неї нові точки, як музика, спів, декламації, соля й українські народні танки.

Робітники й робітниці з Іст Килдонан і Елмвуд! Приходіть на цей концерт громадно. Секція Молоді докладає всіх своїх старань, щоби концерт випав якнайкраще!

Вступ за добровільними датками.

Початок в годині 8.30 вечером.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі Дмитра Москалюка, який походить з села Іспас, повіт Вижниця, Буковина. В 1919 і 1920 р.р. перебував в Монтреалі. Хто-б про него знав, або він сам, прошу написати на адресу:

John Moskaliuk,
(5) P. O. Wasel, Alta.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ДО 9-ГО З'ЇЗДУ ТУРФДІМ.

(Думки про Вищий Освітній Курс.)

Вейн, Алта.

У попередніх двох числах "Укр. Роб. Вістей" (156. і 157.) т. "Робітник" широко й вичерпуючо висвітлив теперішний стан нашої освітньої організації ТУРФДім, її дотеперішні недомагання й виростаючі з бігом часу нові вимоги, які ставить до неї швидкий розвиток всіх наших братніх організацій. "Усі ці недостачі й вимоги є надто діймаючі, щоб ми могли знехтувати їх. Вони даються спостерігати й відчувати скрізь по всіх відділах ТУРФДім однаково сильно і годі довше замикати очі перед тим фактом, що як довго ми не зможемо основно зарадити цим недостачам і задоволити все нові й нові вимоги, так довго наші організації не будуть стояти на трівких підвалинах.

Із висновків т. "Робітника" виходить ясно й недвозначно, що найголовнішою недостачею є брак інтелектуальних працівників в наших організаціях, які вміли-б повести як слід організаційну, освітню й культурну роботу на місцях.

І в виду цього насувається нам саме собою питання: Чи ми змогли-б зарадити цій недостачі основно, а тимсамим і поставити раз наші організації на трівкі підвалини? На це питання я скажу ось що: Коли ми змогли з'організувати тисячі робітників і фармерів, коли ми вспіли побудувати десятки прекрасних будинків, які вартують сьогодні сотки тисяч доларів, коли ми вспіли збудувати таку запомогову інституцію як Р.З.Т., що об'єднює сьогодні поверх 6 тисяч членів і виплачує що місяця по кілька тисяч доларів запомоги, — то чей-же ми могли-б спромогтися й на постійну вищу школу, чи пак постійний "Вищий Освітній Інститут", в якому можна-б виховувати все нові й нові кадри інтелектуальних працівників для наших швидко зростаючих організацій, а тимсамим покінчити раз на все з журбою про наше найблище майбутнє. У нас-же є сила, товариші, нас не сотні, а тисячі членів, які готові прикласти рук до праці для цього великого діла. Спромоглися ми вже на неодне коштовне діло, то-ж зможемо впоратись з цим найважливішим завданням. Треба тільки ясно виробленого пляну й формального вирішення цеї справи членством, чи пак з'їздом ТУРФДім, а тоді можна-б було сміло сказати, що найблищий В.О.К. буде й останнім, бо його місце займе в найблищу осінь постійний "Вищий Освітній Робітничий Інститут", чи як би ми його не назвали.

Відносно фінансового забезпечення такого інституту можна знайти теж певні способи — чи то в формі відповідного оподаткування всіх членів, чи ґенеральної кампанії і таке инше. Зрештою такі способи вкаже саме життя й дотеперішній досвід.

Можливо, що мої думки не на місці, або не на часі, але сподіюсь, що ніхто мені за зле не візьме, що я їх тут висловив. Хто-ж має ліпші й кращі думки відносно цеї справи, хай теж не криється з ними. Як свідомі члени наших організацій ми мусимо застановлятися над такими справами, як дальший їх розвиток і культурно-освітне піднесення українського робітничого загалу. Замикаючи очі перед такими питаннями, було-б рівнозначне зі самообманом або зі зреченням нашого дальшого розвитку, а такий розвиток буде можливий лиш тоді, коли в нас буде подостатком культурно-творчих сил, тоб-то інтелектуальних працівників. А їх зможе нам дати тільки наша власна вища робітнича школа.

Недоля.

ПЕРЕД ЧЕТВЕРТОЮ КОНВЕНЦІЄЮ Р.З.Т.

(Дискусійний допис.)

Капускейсінґ, Онт.

Прочитавши допис члена Р.З.Т. з Вінніпеґу, що був поміщений в ч. 157 "У.Р.В." з 31. грудня 1927 р. п. н. "Найблищі проблеми Р.З.Т.", рішив і я сказати дещо про ці так важні проблеми.

Найголовнішою проблемою перед Р.З.Т. в сучасний момент являється вирішення справи забезпечення його перед дальшою можливою надвишкою росходів. Ця надвишка виявилась покищо тільки в деяких відділах, але якщо цьому не зарадиться завчасу, це явище може повторитись в багатьох відділах, а тоді — звісно — Р.З.Т. опинилося-б в небезпечному стані.

Дописувач звернув між иншим особливу увагу на неоднаковість матеріяльного стану членства та неоднакову потребу запомоги. Це правда; але раз всі члени платять однакову вкладку, то на основі статута належиться всім однакова запомога. І всі беруть її. Коли і є деякий член такий, що маючи допомогу від "Компензейшин Борду" або своє власне матеріяльне забезпечення — навіть не вдається о запомогу до Р.З.Т., але таких дуже мало. На це числити не можна, бо воно всеодно справи не врятує. Р.З.Т. мусить мати й певні прибутки, щоб було в змозі в міру потреби своїх членів ту допомогу давати, але тільки в разі потреби, тоб-то тоді, коли член є дійсно хорий. Бо чув я вже й таке, що деякі нарочно "занедужували", щоб запомогу дістати. На це повинні звернути якнайпильнішу увагу опікуни хорих.

Вінніпеґський член Р.З.Т. наприкінці свого допису подав ще три можливі проєкти розвязки повище згаданої проблеми. До цих проєктів хочу висловити свою думку.

В першому з них говориться про підвищення вкладки в тих відділах, де випадки каліцтва бувають частіші. Це нехай би було, але тоді члени такого відділу можуть нарікати, що — мовляв — вони платять більше, а не дістають більше. Тому я-б сказав, щоб коли підвищити вкладку, так підвищити для всіх взагалі. При тім можна-б і запомогу підвищити. Тільки допомогу підвищити не в міру дотеперішньої вкладки, а дещо менше. 50% підвишки на місячну вкладку, думаю, не було-б забагато.

Другою можливою розвязкою вінніпеґський член Р.З.Т. уважає зниження о половину запомоги тим членам, яким на основі "Компензейшин Акту" належиться відшкодування від компанії.

Думаю, що такий спосіб також не був би дуже практичний з огляду на те, що часом компанійні лікарі щось покрутять, зроблять робітника особисто відвічальними за випадок, в наслідок чого дотичний робітник мусить нераз навіть процесуватися, щоб дістати те відшкодування, а часом й це не помагає. Розуміється, в такому положенню робітникові аж надто дуже пригодиться запомога, яку без клопоту Р.З.Т. совісно виплачує. До того ще, як це звичайно буває, багато членів не стоять в одній місцевости постійно, а переходять а одної в другу і, коли-б вище наведений спосіб був принятий, так тоді таким членам доводилося-б підлягати раз одним, другий раз другим постановам статута (статут повинен також бути змінений в такому разі), а це давало-б більше роботи секретарям, та вкінці діткнуло-б небажаним впливом дотичних членів.

Третій спосіб розвязки є наложення додаткових вкладок для зрівнання тої суми грошей на ті відділи, які за певний період часу виберуть з каси Р.З.Т. більше, чим вложать. Таку постанову мусілося-б приняти лише тоді, коли всякі инші були-б відкинені.

Але такий спосіб ніяк не поліпшить матеріяльного стану Р.З.Т. і нічим не причиниться до його матеріяльного зросту. Таким способом можна лише запобігти тим небезпечним наслідкам, які грозили-б Р.З.Т. в противному разі. А що тоді з будовою приюту для старих та унеспосібнених до праці членів Р.З.Т.? Ця справа станеться незадовго знову неменше проблематичною. На цю ціль також здалося-б спеціяльно оподаткувати членів трохи грубше, як дотепер.

Думаю, що делеґати на 4-ту Конвенцію належно розберуть ці всі й инші важні питання, які стоять зараз перед Р.З.Т. та вирішать їх по можности якнайпрактичніше.

Також член Р.З.Т.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ.

Кіченер-Ватерлю, Онт.

Дня 25. грудня 1927 р. відбулися річні збори відділу ТУРФДім в Кіченер-Ватерлю, якими проводив т. Ф. Пичель. На вступі прочитано спис членів і виявилось, що відділ має 17 добрестоячих членів. Дальше слідували звіти заряду й ріжних підкомітетів. Підсумки цілорічної праці відділу виказали осьтакі наші досягнення: з'організовано відділ Секції Молоді, засновано курс українських народних танків, з'організовано діточу мандолінову орхестру, влаштовано школу для неграмотних, а найважливішим досягненням була сплата довгу, який тяжів на нас. Завдяки цьому ми знизили членські вкладки до половини. Все це виявляє, що відділ наш робить свою роботу й поступає вперед.

Фінансовий звіт, який дав фінансовий секретар т. Т. Кошурба, виказує, що на протязі 1927 р. відділ ТУРФДім мав:

Загального приходу	$1,254.25
Загального росходу	1,207.30
Остає в касі на 1928 рік	$46.95

Звіт протоколярного секретара т. І. Гальбінчука представляється так:

Відділ відбув протягом цілого року 11 адміністраційних і 6 спеціяльних зборів, 5 засідань заряду, відіграв 8 представлень, влаштував 3 концерти, 5 забав і 1 пікнік. Рівно-ж відбувалися спільні читання раз на тиждень і ріжні лекції.

За шкільний комітет здав звіт т. І. Щур, який подав до відома, що до діточої школи вчащає 13 школярів, на науку гри на мандоліну 12 учнів.

Наприкінці дали ще звіти кольпортер т. Гальбінчук, який повідомив, що за минулий рік спродано літератури й часописів на суму $54.78, і голова Драмспівгутка, тов. Кошурба, який представив працю Драмспівгуртка за минулий рік і чисельний стан його (29 членів).

Звіти принято з одобренням, після чого вибрано новий заряд і комітети на 1928 рік, а радше затверджено старий заряд, освітний комітет і режисера також на слідуючий рік.

До шкільного комітету вибрано т.т. М. Туранського й Городенського, а робкором т. П. Гунчака.

На цьому збори закрито.

Новорічний концерт.

Дня 31. грудня відбувся в нас концерт "на стрічу Нового Року". Концерт відкрив т. Чернов короткою вступною промовою, після чого діточа мандолінова орхестра відограла й відспівала "Інтернаціонал" і ще кілька народніх пісень. Дальше слідували декламації, сольові й хорові співи і т. ин.

Відносно хорового співу годиться запримітити, що він не вийшов бездоганно, а причиною цього є те, що товариші й товаришки не вчащають регулярно на проби співу. Також треба конечно збільшити хор, бо ці сили, які зараз є, за слабі.

Що до декламацій, то й тут треба звернути увагу на це, щоб декламаторів не пускати на сцену без попередньої проби з ними, причім треба їм показати правильні рухи, акцент і модуляції голосу.

На цьому концерті дуже гарно декламували маленькі товариші Угрин і Балик, яких публика нагородила грімкими оплесками.

На закінчення хор відспівав "Прапор Червоний", після чого т. Чернов закрив концерт, подякувавши присутнім за участь в концерті.

Робкор Н. Г.

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛУ Р.З.Т.

Кенмор, Алта.

Відділ Р.З.Т. в Кенмор, Алта., хоч малий числом членів, але все таки зробив трохи корисної праці, а коли взяти під увагу його сили й обставини, серед яких він мусів працювати, то можна сказати сміло, що розмірно до своїх сил і обставин він зробив навіть дуже багато.

Наш відділ перевів успішно дві кампанії, одну в користь нашої преси, з якої вплинуло приблизно 140 доларів, а другу кампанію на допомогу жертвам повені на Західній Україні, в якій теж зібрав він 127 доларів на ту ціль. Окрім того вислали ми ще 45 доларів на Вищий Освітній Курс. Але на цьому ще не кінець, бо перед двома тижнями отримали ми обіжник від Ц.В.К. ТУРФДім і Головного Заряду Р.З.Т. в справі оподаткування членів для В.О.К. Не чекаючи ділових зборів, наш відділ Р.З.Т. скликав спеціяльні збори й вирішив зібрати оподаткування зараз і негайно вислати в призначене місце. Як рішено, так і зроблено і оподаткування буде вислано на днях до центральних зарядів.

Наші члени розуміють велику вагу В.О.К., бо сами відчувають потребу такого товариша, який міг би вчити дітей української мови, співу, гри на мандолінах і провадити хор, бо є в нас декілька товаришів і товаришок, що могли-б співати, коли-б тільки був провід.

Розуміється, що нам треба такого дірігента, щоб міг і в майні, чи коло майни робити, бо наша місцевість за мала, щоб могла втримати сталого платного дірігента.

Дальше, було встроєно відділом кілька спільних читань. Але підчас листопадової кампанії ці читання занедбалося. Щойно з початком нового року члени приобіцяли це читання відновити і взятись енерґійно до праці над самоосвітою.

Дуже трудно нам приходить устроїти якебудь підприємство тому, що майна почала трохи ліпше робити і товариші роблять на три зміни або шифти і ніяк не мають нагоди разом зійтися, щоб повести працю як слід. Друга ще гірша трудність в тому, що не маємо власного приміщення.

Можна би багато більше зробити, коли-б не ті трудности, які я навів повище.

На кінець ще скажу, що наш відділ на закінчення старого року устроїв спільну товариську вечеру, на яку товаришки приготовили чимало ріжних смачних страв, без ніякого винагородження. В програму вечірки входили: стріча нового року, співи і декламації, а потім забава до пізної ночі. Мушу заявити, що це перша така вечера в цій місцевості. Всі заховувались взірцево, без стародавніх звичаїв.

Всі почувалися мов рідні і дуже гарно забавлялись. Добре було би, щоб дружина кожного жонатого члена вступила до нашого відділу, тоді можна-б успішніше працювати.

Робкор.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

ЗАМОВЛЯЙТЕ!!!

ІЛЮСТРОВАНИЙ

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ

КАЛЄНДАР

НА

ПЕРЕСТУПНИЙ РІК

1928

ЦІНА 75 ЦЕНТІВ

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО
Вінніпеґ, Ман., Канада.

Замовлення враз з грішми посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & McGREGOR STS., — WINNIPEG, MAN.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА В УКР. РОБ. ДОМІ НА ЧАС З'ЇЗДІВ.

Драматичні й музичні сили при Укр. Роб. Домі у Вінніпеґу приготовляють на час з'їздів робітничо-фармерських організацій таку програму:

В суботу, 21. січня, драма на пять дій Я. Мамонтова, "БАТАЛЬЙОН МЕРТВИХ.

В неділю, 22. січня ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ Дівочої Мандолінової Орхестри. Виступить також третя (найменша) ґрупа мандолінової орхестри й струнна орхестра тов. Н. Гоцуляка. На програмі добірні народні й клясичні твори.

В суботу, 28. січня, комедія (фарса) на пять дій К. Глинського, "ШАЛАПУТ".

В неділю, 29. січня, ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ дутої орхестри, хору й другої ґрупи мандоліністок. Виступлять також скрипачі т.т. Н. Гоцуляк і Ю. Борнов.